

عنوان مقاله:

بررسی علم اخترشناسی به عنوان قدیمی ترین دانش علوم طبیعی و نقش فناوری در یادگیری فیزیک

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی پژوهش‌های مدیریت، تعلیم و تربیت در آموزش و پرورش (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده‌گان:

علیرضا زارعی نژاد - دانشجوی کارشناسی ارشد شیمی، دانشگاه فرهنگیان شهید بهشتی تهران

حمید نعمتی افکند - دانشجوی کارشناسی ارشد شیمی فیزیک، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی

امیرمحمد کنگرانی فراهانی - فارغ التحصیل کارشناسی آموزش شیمی، دانشگاه شهید بهشتی تهران

بهرام ستاری نسب - دانشجوی کارشناسی ارشد شیمی آلی، دانشگاه صنعتی قم

خلاصه مقاله:

اخترشناسی از قدیمی ترین دانش‌های علوم طبیعی است. در دوران باستان، در اولین تمدنها در حدود ۳۰۰۰ سال پیش از میلاد مسیح همچون سومری‌ها، مصر باستان، تمدن دره سند، انسانها دانشی پیش‌بینی کننده و مبتدیانه از طرز حرکت خورشید ماه و بعضی ستارگان داشتند. در آن زمان، اعتقاد اشتباہی وجود داشت که خورشید و بعضی سیارات خدا هستند که اغلب به همین علت پرسش می‌شدند. با اینکه در آن موقع توضیح علت حرکت مکان ستاره‌های مشاهده شده در آسمان غیرعلمی و بدون هیچ گونه مدرکی بود اما همین مشاهده‌ها پایه‌های علم اخترشناسی را ایجاد کرد؛ زیرا متوجه شده بودند که ستاره‌ها در دایره بزرگ پیمایش می‌کنند. که البته برای توجیه حرکت سیارات اشتباه بود. در بخش دوم این مقاله به بررسی این مطالعه به بررسی علم اخترشناسی به عنوان قدیمی ترین دانش علوم طبیعی و نقش فناوری در یادگیری فیزیک می‌پردازد.

کلمات کلیدی:

علوم طبیعی، فیزیک، فناوری، اخترشناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1999754>

